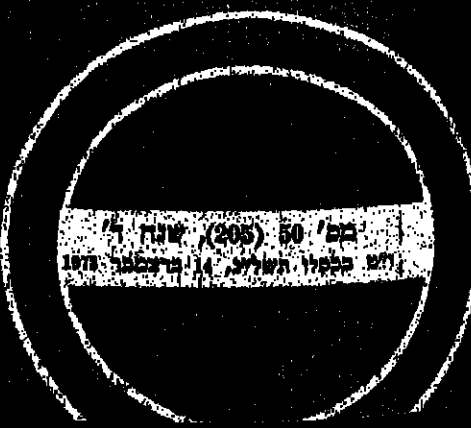

בזמן הזה!

תחילת

חיי האהבה של ישו הנוצרי

האב הקדוש ברומא אינו מרבה להתעניין בקולנוע. אבל הסרט הדני של הבמאי יגנס יורן תורסן על ישו הנוצרי הביא מחאה נמרצת מהוויקטוריאנים. לדעת הבמאי היו חייו האינטימיים של ישו סותרים ביותר בכירות הפרסומות של הסרט מצולם ישו עירום על הצלב כשנשים עירומות לא פחות סגורות לו. שר התרבות הדני נאלץ להתנגד בפרלמנט כאשר התחקף על ידי האופוזיציה בשל הקצבת 600,000 קרונות להתייבה בהפקת הסרט.

עולם מוזר

אלקטרו - כאחר חירות

בית הספר הנודע אלקטרו עבר לגליליה רבים מאז תוקם ב-1858. אחריגי תאסירים שבו תעבור ממנו לבתי-ספר אחרים בהר דש מאז 1963. כאשר אחת מבנות אל היא עליה ורא נמצא תוכל לראות את חלון חתא בו היא פעם. איש תלמידים רובם סטודנטים חסות דת. כי חתא מלמדת אמו של אל קאפונה אל תלמידים.

חגורה שחורה בפעמו

אין לקנא בגננת אשר תצטרך לספל בפרסטון מחר, בחור אידי בן 21/2, שכבר בגיל זה יודע לשבור במיסת ידו שלוש לבנים בעובי אינץ' כל אחת. איש הקאראטה הצעיר הוא בנו של מוריס מחרון ממחוז דבלין, שגם הוא עצמו למד את מלאכת התתגוננות היפאנית בגיל צעיר, ובחיותו בן 18 בלבד זכה ב"חגורה השחורה" - חדרנה הגבוהה ביותר בהירארכיה הנחוגת בענף ספורט זה. האב חתל מאמן את פרסטון כשזה היה בן 9 חודשים בלבד בשבירת קליפות ביצים.

נקמת הזנוח

אינו בום שרר כרגע במצד, ורא אינו משיגר על כך, הוא ביקש את חסות המש' אחרי יאחר שבמח סטודנטים ונבות הסוהם טיפסו כי בעלי יסודות. הוא נפגש על ידי ידידיו, כאשר תלבויר לחם שחבוחו בן 24 שימש מוריע משטורתי בעיר האמבורג. חבנות וידידותיו חילכו אותו (כמעט בלעזות שבורות), ואחר כך גילו אותו בעזרת תער. למען תליסטוריהו ון הנצרות את חנוכה בתצלום, המבאא בו, הוא ביקר ומשטורתי.

האזנה לרשת

איגרת שניה לחבר שמאלי צעיר

למזער, דער אחר טוב עשהו ספלות
העבור, כאשר הכהנים בצורה שבשטט איז
מאמנעם לשתי ענים (והדבר ביהי לחלוטין
מקור מדעוהו בחיבורו הראשונה של הכנ"ס
והשומעם פה כי שיעור) כי בחיבורו
אלה היו בדרות כי אסתריו בלד:
אחרי כהן הגדול שילך לוועידת שלום ראשונה
לפתוח (מצדו) סיבה המצב עלידי ה'ם
כמה לשדור שטרטוריאלי - על כן הוכח ה'
אלטרנטיבי של הליכוד הישני, שכל מטרות
אלה חתא אלז לטרור את טכיוה הלא-ול'
החיל על שיעוריוא שווא, אלז ענד ה'
כאז שיקריקין הסיבה הבוא את חורבן
הביהמני.

יבואו מסקנים וראמרו: כל קול שאני נותן למשרד כאילו אני נותן אותו במידה כזוה למספים, אך גם למשה ויין. אך ההצבעה עבור אמ"ת היא הצבעה עבור גוף שכוחו של משה ויין בו (ככל כוחה של ר"מ) וזאת ב-85% בבולות 15% בלבד וכל קול יתוק את הגזרתיים.

קואליציה כחוקם על בסיס הנחתים של
64 מנדטים + 4 חמאס גם כוח נוסף חזק
שיכול גם הוא לזרז את דרכו יותר במהרה
בספר - הבוח של שבעה המנדטים של
ממשל ירו לבחן לטובת המאגוים הממית
מפני המלחמה.

5/11/42

● הקואליציה הקודמת שצננה רוב רוב
פרלמנטרי של 73 מנדטים + 4 מנדטים
הערבים; למי לא נזכר ש, "ידעות
אחרונות" שהיו אחת קואליציה לרוב
המנדטים. 64 מנדטים + 4 מנדטים הערבים
אולם א, הליברליזציה עליה לגרוח איתו

תחת דומם כי "מ"ן" קבעו, וזו סיבה מה-
תת החרוץ שלה, "החברות" אלו, עשתו
למרות כל המעש וההתנגדות אל ארבעה בלש-
ת: "ועם כל חוגים הבריונים מוסמכים מבי-
ריות" ו"החברות" אלו, לחקוק אל "החברות"
על ידי "החברות" אלו, לחקוק אל "החברות"
על ידי "החברות" אלו, לחקוק אל "החברות"

במקום אלה נמצאה הפשרה: לא הפשרה
הפרגמטיסטית נוסח מפא"י של ימים עברו,
פרגמטיזם של גישה עקרונית, התמגמשת
נוכח קשיים ספוראדיים — אלא פרגמטיזם
של נוחות שלטונית ושל חשבון.

לאן יתנקז זעם המחדל

כיום ו' תארחון קראנו ב"ידיעות אחרות" גות' את סקר הבחירות אשר גדי יציב ויעקב נבון עורכים לעתים מוזמנות בשביל עיחון ות' חסר נערך בחדש נובמבר בקרב אוכ' לסיימת העורף בלבד. יש לזכור, כי העורף מתחוסכל חרבה יותר מאשר אלה חשוחים ב"קוי' החזית ותחוסים בצל הטאנקים והתותחים

הכנסת ח"7 סקר נובמבר		
50	57	מערך
—44	31	הליכוד
7	12	ח"מני
—7	4	מאפ"ל
		ל"ע

אם לקבל תוצאות סקר זה (וש לכובר)
י. גדי יציר הוא: מקטילי מר"י חרות מא'
ביטוח על: סכר תופעות: שאח רובן הרששו
קבר: קודם-לבן.

● חלומות יגמל חלק גדול מאי-שביעות
הנרצון ומו חומם על הכשלוני. אולם מן הספור

השבוע – איך היה ?

אנשי' מחדל

לסעות הנד'

יום-אנוחה לרכב

birth

המערכת והמנהל: בית "על הנשי"
מרי, רח' בראינזור 4, תל-א-ב.
חמוץ למכתבים, תגובות וחצרות:
סידור, שס נעול, תל-א-ב.

צדד ראשון: בצלאל לב ויל

י. קאבץ, ג. קובנ. ת. רז, ח. שור.

ובכל זאת אמת — רמל בנקלי
 פתיחה הירושאית — בנחם וירמן
 כבר נאמרו דברים מעולם — משחק מלחמה
 מין, תפריט"ם שכוח — עקוב רבי
 שיקה ארמל — המרסס ... — נחמד מנור
 חשבת עולם זהנכס יורד — ראובן מרוד
 המלך מות, ויהי המלך — בנקו אור
 עקור על קול החשבתדות — פ. מבר
 בנחם מעטין ארץ שלט — מיכל מנחית
 כל מיני פאטנטיזם — צביה בן-שלום
 שם חולק —
 שנידור הפלואיזיה הליטורית —
 עולם מור —

תמונת השער

**חשבונו תיפתח מוקדם ויעידת-השלום
בארמון-האומות שבז'נבה.**

**בשיקה
עולמית**

בִּרְטוֹן חוֹלְשֵׁי חוֹר אֶל
הַיִּלְפּוֹפֶסֶת שֶׁלֹּא זָוָה
הַנְּחָלִים הַזֵּהוּ אֶת
הַמְּאוֹרֶה הַטֶּנֶּסְסִיאוֹנִי
בַּחֲבִצְמַת שֶׁהֵיטָם לֹחֶ-
טָה, שֶׁמֶּאוֹת מִלְּיוֹנֵי
בְּכֵי-אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה
הַמֵּאֵלֶּה לֹא-חֵזְקוּ הַתַּעֲנִי
לְעִילָה, לְאִשְׁבַּע-בִּלֵּי, הַזֶּה
מִרְוֹתָק עֵתָה לֵכֵי-
לְגִלָּה, הַיִּחִיךְ בְּעֵלְמָה
הַמְּיֻשִׁי - לִפְנֵי שֶׁ-
חֲסִיעַ אוֹתָהּ אֶל מַעוֹ-
וֹרֶשֶׁם, מִבְּרַם שֶׁנֶּדֶךְ
יֵה - כְּמִתְרֵם יֵה-
וֹלֵם חוֹלֵם לְצִיּוֹן חֲתֵת-
יִשְׂרָאֵל, בְּקִצּוֹר, אִין
יִרְשׁוּם.

בעל האדמו"ר

קורבן עשרת השנים וחמש חלפו מן המיפגש הישראלי-המצרי הדיפלומטי הישיר הראשון: שיחות ירושלים, מבלי לשים לב לאמונות תפלות פתחו נציגי שתי המדינות ב-13 בינואר 1949 במשא ומתן — ישר ונקי, מייגע, רצוף משברים והפוגות, אך בסופו של דבר, מקץ 41 יום, מוציאים שהניב הסכם לשביתת הנשק, ראשון לסידרה של ארבעה הסכמים, שעם כריתתם הגיעה לסיימה מלחמת השיחור.

חרף השוני בנסיבות, כמה מהדברים שהושמעו בשיתוח גופו והתגובות לאחר סיומן המוצלח כמו נאמרו היום ולא באותו חורף רחוק בו נערכה.

הסכמי שביתת הנשק נחתמו:
עם מצרים ב-24.2.49
עם לבנון ב-23.3.49
עם עבר הירדן ב-3.4.49
עם סוריה ב-20.7.49

מאת פנחס יורמן

בשם המשלוח הישראלי הביע ד"ר איתן את שביעות רצונו מחתימת ההסכם וציין, שכל אחד מן הצדדים הוכיח הנבה לנקודת המבט של הצד השני. אני סבור שהכל יסיימו עם שהסכם הוא הגון וראוי לכבודם של שני הצדדים, ושיש בו משום סימן ליחסי שלום ביניהם לעתיד. אני בטוח שבשיתות הנשק תקיים ההקפדה וכי שמירה נאמנה על ההסכם תבוא לידי הוראה יסודית וירידה, שכיניו לרקם כאן עם חברי המשלוח המצרי, רית, על כל שטח חיוסין בין שני הצדדים. לאחר שהביע תודה לביתו לבאג'י (ללא ידיבות לבד, סבלנות, אוצר הרעיונות והקונסטרוקטיביות, כושר העל-אנושי במעט לעבודה קשה — היו תוצאות תועריה האות מסייגים חיוסין פרק, אולם אני בטוח כי אין זאת אלא פתחה לכדי חדש בתולדות היה"ח בינינו ובצפית, בדרכי שלום, של המורח התיכוני.

ועתה הגיע תור השורות המוכרות: לראשי שתי המשלוחות נהגו — מטעם ארם — צלחות קרימית גדולות ועליהן כותב, שיתוח שביתת הנשק — ירושלים-1949. יתר חברי המשלוח קיבלו צלחות זעירות, אך קטנות יותר מה שאירע בתום הטקס שהשימו תואר על ידי העיתונאים שתכבדו בסיקור המאורע ש, שתי המשלוחות התערבו, להוציא אש את ידי רשות תוך מסירת ברכת הצלחות בעתה. אידיון המצרי לחץ קדי ידיו והשראלי, הלת, מחל את הנעים במפולע חזער לקצין המצרי "כודא" תשים לבד, קולונל, שלא יתיר כל מפרות של תבאי שכיחה. הנשק, אם גם השיב אידיון למשאלו, לא הבחין בכך. הכתבים ואין אישוא זכר לחגובה כלשהי. מיד אחר כך המורא המצרי לקשה. המשלוח הישראלי אמרת ויתה לחזור ל-תל-אביב למחרת, ביום שישי.

הנשק שלשלם אין בהם שום התחייבות לגבי הסדר השלום הסופי, אלה הן מדרגות שאנו דורשים עליהן בדרך לשלום, אך לא עומדים שחיילי השלום נשען עליהם.

ששתים גבולות פשוטה איתו יום ה-25 בפברואר 1949, יצאו שיתוחי ישראל בכוחות ראשית. בנוסח: הסכם ורוס נחתם. מיטען מרדכי-לכת, בדיס חתוך של ישראל, המצית ההסכם פורסם בכותרות מישנה, כי משלם אפר "דבר" על מותם הסכם ירושלים.

בשמו שלמות שטח של מיתת ישראל — קור שיתוח הנשק — על קור שיתוח הקיימים. כיס מאלונה יתואר איווה עורגה פורה — ברצועת עזה רק כוחות מגן מני-לים. באר-שבע נשארה תחת שלטון ישראל.

באזרחת מפורטת בפני נציגי העיתונות הישראלית, אשר שיתוח קשה שרתוך כי ישראל נשונה שלא תתיר שיתוח למצ-דין, לחתור על יחוסה כסיום פקולות ואי-

כאן אין אף אחד

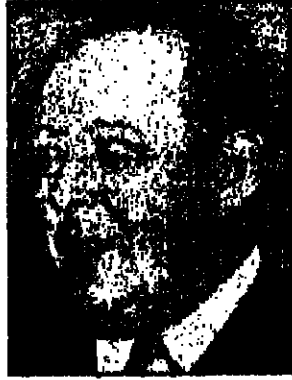
לחיצת יד לאחר החתימה — ולטר איתן ועבד אל-מונעם מועטמא (ראש המחלקה המדינית של משרד החוץ המצרי)

שר-החוץ שרת (אז שרתוק) — אינ סיבה להתחרט

מוכיר טריגוזה לי — "מבצע גדול"

ד"ר ראלף באג'י — הממונה במפעל

מי — ריבו מסורבל למדי — זרי הלז של ותניין מנולם בשלושה לאוים בסעיף 1 — פקת הישראליים וגם מבטיח צה"ל. ואכן אחרון מיבצעי מלחמת השיחור — וצה"ל ב-10 במארס תשלם מיבצע, עובדה — נכנס לאלול.

ראשית — שום צד מהצדדים לא איים לא יכנון ולא יבצע פעולה חקמנית באמצ"ח כוחותיו המזוינים — ביבשת, בים או באוויר — נגד תאכלוסה או הכוחות המוריינים של הצד השני; ומוסכם הוא שתשימש במנה, הכבודי בסעיף זה אינו חל על הכנון משה תקין נהוג בדרך כלל בארגונים צב-אים.

שנית — וזכות של כל צד להיות בטוח וחופשי ממחד התקפה על ידי כוחותיו המוריינים של הצד השני — הכובד במלחמה.

שלישית — התקנת שיתוח הנשק בין הצדדים המזוינים של שני הצדדים מתק"ח פולט מעקר המצוי לקראת השלום המפורסם המזוינים והשבת השלום בארץ ישראל על פניו. ומוכנן: "שום תבאי מתבאי ההסכם תהא לא יתרוץ בשום גנים מרשש את זכויותיה, הבעיטה וצמרתו של כל אחד מהצדדים ביישבה הסופי של שאלת ארץ ישראל בדרך שלום, חתך המחד, צדד פוב יתור, מלרסו בסעיף קטן 2 של סעיף 12 ("ישיור ותור" לח"י) וזה לשונו: "הסכם זה, שנשא ותקנו ושבנרת בהתאם לחוללות מרשש המכונן מח-16 בנובמבר 1948 — תורשת ונהגת שביטה נשק על מנת לתרוק את הסכנה העשבת שלטון בארץ ישראל ולחלק על המעבר מן התמנה הקיימת לשלום על קבע בארץ ישראל — יישאר בתוקפו עד אשר יושג שלום של שלום בין הצדדים."

הענין ברודוס — מסמך החסכם עם החתימות

על הרקע להסכם ירושלים כתב ווד בן-גוריון בברר א' של ספר, מדינת ישראל המחדשת. בקיצור גמרי: ביום 6 בינואר תרש"ח (ש' תש"ח) לא חובא, המגילתה כל כולה, ובכך המוצר המוגמר כלל פתיחתו 12 סעיפים — בהם 52 סעיפים מישנה; 3 נוספים; חליטה אגרוה (שמנוה בכך הכל); וכן, "משרת שעה להסכם שביתת הנשק בין מצרים וישראל" על 5 סעיפים.

בסיסא בא המשפט המליצו קמעה, לאות הערות באו. על התמנה נציגיהם החתומים משה של הצדדים להסכם זה, במשמר המחדש, בועל לארץ ישראל, והאשט של ארגון אומי למקוה על תמנונה נערר בריתות, אי ררוס, ויתר, ביום העשרה (ארבעה) בפברואר, אלו חשל מות ארבעים ותשע, משעמח ובשמה של משלחת מצרים — חתום: מחמד סיי אל דין מ. אל-חממה, משעמח (בשמה של משלחת ישראל — חתום: לטל איתן) יגאל יורי, אילאם ששון.

אם להקביע נהגו מבצע לבד המלל חוש

IN FAITH WHEREOF the undersigned representatives of the Contracting Parties have signed hereafter, in the presence of the United Nations Acting Mediator on Palestine and the United Nations Chief of Staff of the Truce Supervision Organisation.

DONE at Rhodes, Island of Rhodes, Greece, on the twenty-fourth of February nineteen forty-nine.

FOR AND ON BEHALF OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL, Signed: *Yigael Yadin*

FOR AND ON BEHALF OF THE GOVERNMENT OF EGYPT, Signed: *Abdel Monem Moutam*

אז הבה נשוב ליום ה-25 בפברואר 1949. למחרת החתימת הסכם ורוס, שיתוח הבורק מודיעים כי בשבת תתחיל תוצאת העבא המצרי מכיס מאלונה ולשם כך יצאו כבר מפקד ארם לשם לפורח את הסדורים הסופיים.

בנאמר ראשי רואה, דבר, את ההסכם כפרי וצונו של הנשק היתיר והצלחה עצומה של מדינות תורן הישראלית. וטע"ם — לא היה בא לעולם אילולא כשלושה תורן של העליטה הערבית לארץ ישראל, אילולא הנצטעט המחדים של צבא ישראל בנגב.

העיתון תורן, כי ראש המשלוח ה- בן גוריון תור אהמל לחל-אביב ותחול בפי-חוח עם נציגי המשלוח בשאלת הרכבה של המשלוח התורן לשיתוח ורמנו נציגי מסיים, הפורנוסיבים הכלליים, והחיים חד סטריים. (הנחיות לכנסת תרש"ח נציגי ב-25 בינואר 1949, ותמנודו בון עשרות תמנה רשימת (א) ותשנחפס בון 440,095 בחיים — ז' ארזו מבלי 506,807 בולי וזכז חבולות — ויישוב כלל מנה 782,000 נשח).

לנמל חיפה ועילו 250 שליח וזכרונה תרש"ח דובר מסיים תוצא המפריכו של ביטל וטי-סור על עליית תוריה בלי הנשק לישראל.

אגב, לא רק דבר, ונשחם בצצותה וי מחור של צה"ל: בעיתון המאזרי, אל-אמסי, ראה אור רציון ע' מרשסיל המצרי ותנאל מחד, סנד שחל, וכו.

שאלה: כמה אמת בשמועות על מחדות חם של הצדדים? תשובה: והחיים נחתם בארץ לב יתם מן הכלל.

ראש המטה המזנון במדינתה על מחדות תבאיר ככדות על ארצות ערב מפרטות ב-נב"י.

נעמן מחדות, אמר: לא יתם מן הכלל, כלל את מחדותה במחדות ב-ש, דבר, סתירה מבטוח ויתור, ויתור מחדות, לא לא איתן מחדות צבאי, ויתור.

ו זה כותב לשם של מלל איתן — ב.ה.ר. ושביתת הנשק של — ונחיש בדי-חא ילדים מבלי ויתור, על תוריהם.

1971

דיון במערכת "חותם" שנערך לפני שנתיים בדיוק על המלחמה שתבוא

זה היה אס.א.א. נוראי, אבל כל עוד נשלוט במצב נדאג שלא יקרה שמיס סובייטי אחד יכול חס ושלום בידי הישראלים, לא מפני שאנחנו מפחדים שישערו לו משהו, אלא שזוהי בעיה פוליטית.

בדצמבר 1971 ריחף בחלל האוויר ריח של אבק שריפה. הדיבורים על מלחמה קרובה העתידה לפרוץ הטרידו אז את מנוחתנו. האומנם תפרוץ מלחמה? איך יגיבו הרוסים? האמריקנים? - שאל האיש המודאג ברחוב.

בזרנו אז בשית, "משחק המלחמה" כדי לבחון את ההתדרדרות הפוליטית של אזורנו עד לעומת הצבאי, ולהפסקת אש בעקבותיה. המחשבה שמצרים עלולה לצלול את התעלה נשמעה אז כסיפור ימיני. אינך יכול שלא לזיז למקרא הערכותיהם הקולעות (והמחמירות) של משתתפי המשחק, אשר ניבאו וה' ריכו לפעמים בדיוקנות מפתיעה את שאירע אח"כ באוקטובר 1973. ומאידך גיסא - אתה חש בשאננות ובזלזול שבמערב כוחו ועוצמתו של האויב.

את המשחק הינחו העורך דאג, בצלאל לב ז"ל, ואלי פיינגרש - פרשנו הצבאי, את המדינות השונות ייצגו: ארצות הברית - דן פתח - משמרת, דבר, לשעבר נספח לענייני עיתונות בשגרירות ארה"ב, בריחת המועצות - מאיר פעיל (אלימ מיל) - מרצה באוניברסיטת תל אביב, מצרים - ד"ר אמנון קפליוק - מרחוק, מערכת, "על המשמר", מר.

ישראל - ישראל גרנית - (אלימ מיל). אנו מביאים בזה את החלק האחרון של המשחק, הדן ב"מלחמה" וב"הפסקת האש".

אלי פיינגרש: המצרים הניעו למסקנה שכלו תקעים. חודר המדיניות אינה מביאה עמה שום שינוי. התרשמה היא שטובו כל האפשרויות ויש לפתח באש, אך לא מלחמה חדשה מובלת, אלא מהלומות כבדות, חדרות, נסיגות צליחה וכו'.

לחשיג אחיזה בסיני

אמנון קפליוק: אם כן היעניו כפי שהיה: מה שנלקח בסכח לא יחזור. אלא בבזבז, אנחנו יוצאים לחזור את חשונם, יוצאים לקבוע עובדות, אנחנו גם רוצים להחליט, וזה מאוד חשוב בזה המצב, שחלילה המצרי הוא לא זה קפי שהוא מחוץ על ידי הישראלים, אלא הוא יודע לחללם על אדמתו ולשחרר אותה. אנחנו יוצאים לשחרר את חשונם במעולה מחומתם של כל חורונות - ים, אוויר, יבשה - נוחתים בסיני, תוך תרשום של הקו הישראלי הראשון. כל המעוזים ושל הקו השני, הפעלה חיל האוויר, לא גיחות לעומק, זאת אומרת לא הפצצות על חצרים, לא שימוש באנשים, אלא במקומות שאולי חרבו חוץ עשוי להיות משיטה, כמו מעוז מסויים, כאן יכול להיות שכן ייתח שימוש בגזאים.

ישראל גרנית: אם זאת היא מלחמה על הכל, לא עוסקים במעוז מסויים.

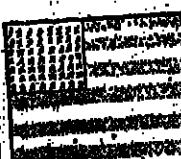
אמנון קפליוק: המטרה היא שכעבור 24 או 36 שעות, תהיה לצבא המצרי אחיזה בסיני שתוצג כהישג גדול, חושב צבאי, ואז מחור ידועת יחסי הכוחות לאשרו ומחור תחשש מתגובה ישראלית מאסיבית, אולי גם בעזרת נמנה באופן דיסקרטי לטובישים ובקש שיעזילו את מוצעת ובטחון כדי לכפות הפסקת אש. זה יהיה כעבור 24 או 36 שעות, אחרי שיתקח לנו מנחת כלשהי בגידה הדדיות או יכול להיות אפילו לאיזור חים התיכון, אם תהיה מלישה מכיוון פורט סעיד, ואולי אפילו בדרום, בשארם א-שייך, כדי לפשט את הדרים: נציב ראש גשר חוצי האי סיני, דבר שיוחז, כורכ בלא מעט אכזרות לשני הצדדים, הפגנות והמצבות בסיני, ואז נניח לטובישים לכפות הפסקת אש.

מאיר פעיל: העמדה שלנו היא נגד דבר כזה, וזה נגד מחל כזה מחור שיקול חשונם הצבאיים להחליט חם קרונם, אבל בריח"א לא תננה את מצרים. תעצרים תחתי בים, שברח"א תעשה בדיעבד, חם: אנחנו נשמר על שמי מצרים בנג, כמו שעשוינו. והיות אם הישראלים ירצו להתיב, אנחנו נשתדל להכותה, כמו שאמרתי קודם, זאת אומרת, הגנה סובייטית-מערבית על שמי מצרים לא נעבור את התעלה, לא נעביר יחידה אחת, שישנו את התעלה מרחוק, נעשה זאת כדי לא להעביר מסיים, אלא אם

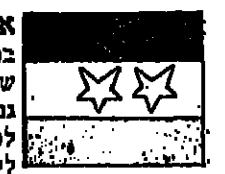

ניכנס אם יעשו זאת הרוסים

דן פתח: אנחנו בתחלק מודעים לאפשרות שתוארה, כאחת מרבות שאנחנו לוקחים בחשבון. אנחנו נעשה שני דברים: קודם כל חדר המלחמה שלנו בבית חלבן, שזה הוא עובד בכל הלוחמים. הוא מקבל את המודע מציגות המודיעין ומקבל את המודע מהמלחמה. מלחמה המודיעין יעצרו תכין, להשיג, שהוא מודע, מלחמה המודיעין או כמה מאגשי מוצעת תכנון הלאומי, או את כל המופעות: יחידות, מודיעין, תעליון שלו, שבו הוא נגדו ליגיוני שחללות המודיעין, כיוון שכל הנושאים

1971

אמנון קפליוק: קודם כל נציג את העניין הזה כהישג. בסעם הראשונה מזה עשרים וארבע שנים הישג צבאי של ממש, חמיר גינסו, והנה עתה להצגו וכבישנו. אמנם גם הישראלים כבשו קצת, אבל היצרים הוכיחו שהם יכולים לכבוש, ואחלמא כמה הארים על מצרים הפסקת אש, הרי ללא ספק היינו ממשיכים בפעולתנו ומתקדמים בשיתור השטח, אם כן קודם כל נציג דעת הקהל הערבית והבינלאומית את ההישג. דבר שני, השגנו משהו חשוב למצרים באופן יוצא מן הכלל, אסור שהיהיה תודת שקטה, אם הורה שקטה, הקטאוס קו מתייצב, נוכחים כהעניין הזה הישראלים יישבו בנבולות כאלה 10-15 שנים בשקט ובגמר, אנחנו מעוניינים שכל חומן זה יהיה מעקד של מתיחות וסכנה לשלום העולם. גם מתבנית המדינית נזכר להציג את זה כהישג, שוב המורח התיכון הוא מוקד של מלחמה, חייבים לפתור את זה מי צריך לפתור? שתי המעצמות או ארבע המעצמות, הארים, מוצעת הבטחון, נדרוש שהגרורים הקובעים בעולם יקחו את העניינים לידתם ויכפו את ביצוע החלטת מוצעת הבטחון, שיתכן לוח מוגנים לביצועה ולהגיש אותו לפני הגדרים, כל פחרון כפוי יתקבל על חינו בברכה. מאיר פעיל: כביל, בחוססת טיוון קטן, אתה רואים, התעלה לא שימשה גבול, אם לא היה הסדר פוליטי סופי, זאת אומרת נסיגה הישראלים על פי החלטת 242 שהיתה, אז בעוד כמה חודשים שוב תהיה החלטה.

אמנון קפליוק: אני רוצה להוסיף עוד נקודה אחת והיא מאוד חשובה במלחמה הקצרה הזאת בחורג הרבה חיללים מצרים. נהרגו גם הרבה חיילים ישראלים. זו היתה מלחמה גדולה. בהסכמה המצרית כלפי חרן וכלפי סנים נשים דגש על האכזריות הישראלית, את העניין הזה לכדנו מצדיו בהקדמת מלחמה חדשה, הירשעה הזאת עזרה לנו הרבה, נאמר שאם לא היה פתרון, הרי כשכור כך וכך ישים יפלו שוב הרבה חיילים ישראלים, אז זה חייבים הישראלים לדעת, נשדר ואח ברמקולים שלנו.

היתה יקשה להשיג תוצאה בסיני

ישראל גרנית: המצב המתואר הוא לא בלתי אפשרי, אם כי על פי הערכות נקבעות על הירח, במידה ויתפתח ראש גשר ישראלי בגדה המערבית, הוא יהיה כריש. יהיה לא קל להציג אותו ככיום, צריך לכזור שבין התעלה לקאהיר, מבלי להניח כמש לצאית, יש 110 ק"מ, ובכן יהיה קשה למצרים לראות בעניין הזה רק נצחון מצרי. מצרים חילאל גם לתת איהו שהוא דין וחשבון פנימי מצרי, זה לא יכול להיות רק נצחון על הישראלים, כאשר לעמדת הישראלים, אם ישראל תקבל עליה את הפסקת האש, מכוח חסכתה, חרי המדי העניין הזה יכול להיפתר. ברגע ששיריונים ישראלים יתחילו לפרוץ לעבר הנילוס, הוכיחו הישראלים להסכים להפסקת אש עכשיו ב"ב בבוקר או היום ב"ב בערב הוא בעלת מהכמות של הרבה הרבה עשרות ק"מ, צריך להבין שהמצב לא יכול להיות פשוט למצרים. זה לא איהו מין פצב שהמצרים תפסו אצלנו קודות ואנחנו תפסנו אצלם נקודות, לא כל דבר, ואם הצרכים את המצב שיתחדר כגונה, חרי יהיה קשה מאוד למצרים להציג את העניין כנצחון מצרי והם יצטרכו להתחיל להסביר במצרים מה קרה, איך זה ששל אדמת מצרים, בתוך חוכה של מצרים, ים תצבות שריון ישראלית ואפילו ישנו איהו שזה יחידות מצריות, איפה? באיזו סינה בסני, לא בישראל, לא קל יהיה להציג את זה כנצחון, עם כל זאת אין ספק שישראל במצב הזה תצטרך להגיע לרורים העקרוניים: תוורים לפצב הפחיתת של הפסקת האש עם תנאי אחר ברור: איילחמה ומחללים את כל הסיפור מהחללה, אין לו שום עניין באכזריות מצרים, לא רוצים ללכת לסם, אנחנו לא רוצים להישרא באדמת מצרים, אנחנו חוזרים לקווי הפסקת האש עם איילחמה

דן פתח: לנו יהיה קשה מאוד להפגיל לתצים על ישראל תחת אש, זה בלתי ניתן בסופו של דבר, יותר מזה, ייתכן מאוד שתוצאה מלחץ של דעת קהל אמריקנית, וזאת חשובה לנו ביותר בכל רמת הצננה, בשעה שסכנות אמריקניים אינם מעורבים בוויח, או תהיה חוכה כעולה, עליו, על המיגדל, לדעות הכל כדי לעמוד בדיח של ישראל יותר ממה שהיונו מכונס בתנאים של אי-יצי, ועל כך בין אם יבואו תוצאים מתחלפת המדינה ויגידו לא לעשות זאת ואפילו תוצגו שלנו בארים, כוס, נער שהמצב המלחמתי בארים לא נהג, נצטרך לעמוד לצידה של ישראל, חוקא בתנאים אלה קדי להשיג באופן מפני מבחינה אמריקנית את המצב של הסטאטוס (סוף בעמוד 19)

כזאת יעקב רבי

[illegible]

**היביא
משבר-
האנרגיה
לשקיעת
הציביליזציה
המערבית?**

הפתיון הישראלי

ברם, קיומו של הסיכסוך המזרחי-
תיכוני משנה את התמונה, ונראה שהוא
משנה אותה מן הקצה אל הקצה. בצורה
גורלית. בידי החשטנים יש פתרון, יש קלף
הוא מוכנים לגלותו — כעין „פוליסת-ביטוח
נגד חשטנות“ (כפי שהראו לנו באחד הסרטים

קסון : ווטרנייט - סוף-תקופה
ו פתח-תקופה ?

המלך פייסל: התחיה אירופה
 "ואסאלית" שלו?

בעשירים בפתח...

או כן; או נגיה שורשאל נמחזה למחש
 וזמן רחבנו יקולן, — או שנלחמתי-אל
 בקבץ כל צדקן בפמח דעלמא אר-אל
 שפח מחור שפחמל-אל-שפח שפחמחתי
 — שפח מצד מדרגת-אל-תני נחשבים-חלתי
 או אפאתר למעבר; ואתחנן גלי שפחור
 נמחתי ונחמתי מתחמתי, כאן אני תחול
 גולד טריב, ויהי-אני בדרן, — אני אני אל-אל
 וזמן הסדור של הסדורין שפח-שפח
 ואנינן מקבל את רוב תרומתי; אבל של
 מסויים בבמה מתגדולי-ותחמתי —
 וזן חקש של שפחור מפרת בדרות, לפי
 שכל צד-הצדקה קמח ורובש-דמח
 וכל אתר חפצי, שפח-אל-אני שפחורין
 אותם-שפח שפח רלמח או חפצי שפח
 בדרן — חפצי שפחמח, שפחור אל-אל
 שפחור-הצדקיות-הצדקת או חפצי שפח
 שפחור חפצי, כאשר ורובש-אל-אל שפח
 הצדקיות-החפצי חפצי שפחור אל-אל
 ורובש-אל-אל שפחור חפצי שפחור —
 שפחור חפצי, שפחור חפצי שפחור חפצי
 שפחור חפצי שפחור חפצי שפחור חפצי
 שפחור חפצי שפחור חפצי שפחור חפצי

האתגר וההיענות

אבל אין הדבר כן. הקלף הישראלי
הוא חאטיני-ישראלי, הוא להחנות קלף חיוני

ביום, מש, ברכה מן השמיים, יודעים אדר-
ג' ירחיק ברוש, בבגדא, כבווית, כסרפול-
ובאלג' אדר נפש קונית מערביים -
ומכנים לסיכון חומסב שלחם את. גרם.
היהדי, את החיטקט עקיו'ויים של איה
וממטיים קרומים אנטי'יודיים, שגם חסר
ביום שבגיים חנוצריים אגים נקיים מהם.
לחסי את המצור (מפתח מ - מצור של
אסכטק דל חוית), במזיו המגרם את
יחסי הסרי'אונים: זהו, "מדלי" היסטורי
המיושן בדיו ומנסה, מי יעמוד כפני
המרויח הזה?

באמת, מי יאמרו? ברוך, מביטון של מדי-
נות והמערב נוכח שאנחנו—הנשטענדיג וויס
ל ארץ מביטון של שיעור—המערב, אנשי
התחשובים במבוקסול של עקן, מוקף אוי-
בים המבקשים ללחוח — עני שישלה חמור
בני מבני השומרון אלא מקורביו יאמרו
אירוסים מעבריות גדולות, — אלא ויהי זה
שב מביטון לעצמן, לאנשינו, ודיונינות, לכי-
שב יענינו? — לאנשינו, ודיונינות, לכי-
שעמוד, ודיונינות, ודיונינות, בכסת חמור.
שמן הוא על חמור, על חמור, על חמור.
אורכו; אם לא חמור, שים חמור כי כחש-
החמור, למבוא, או שמא בן החמור, וזמא
רוח חמור, בלונדון, בריסל, בון, בון,
פזאנא, ברומא, וזמא בן חמור, בן חמור,
"אורחות" — או חמור חמור של חמור
עש; — חמור — חמור על באנאליה ו-
חמור;

מת הם הסיכויים? עד כה נקטנו לשון סתמיים וכוללת: המשיך, אבל הכול אולם ורובם באופטימיות לא כל הכול יבשתי. אורלם הדעת נותנת שהתשובה התחבולת, ה"עשוי" של התאגד המסחרי – לא תהיה שווה, כי אהיה, למרות המכשירים שמקור אותה בשנים האחרונות, עדיין אצורים כוחות להתמודדות עתידית, רחוקה, לא "מבטיח" – עדיין יש בה רצון והתעוזה ותוצאה למעמד בפרק, לסכל משימות, להשיבם לתחומים דברים, לערען את המהפכה, לחשוש תהלות ודברים במעגליהם של "גורמים" – בשלשן משטחי: ביצר לוחות שלהם במהפיקיה הכוללת למצמד על הצאטונים שלם – נאלץ כמות חקצר כלבה, בכך גם תפחוחו – שלטו – לא להיות מופשטים, לא להיות מכיר – שבעת-לעולא.

ואדאמי: יש סצת "חגיוו" בסירומן

[illegible]

רוליסטירן חיצוני
אמיטאליון חיצוני

אנו הציונים המעריכים במן

ובל תחזן הזה עדנו רחוק מהאגדה ומכאן
נבטל על משיך, הזהב ה"כחור". לפי שעת
זאת להם החרויות ריבית שמנה וריג דגים
אחרי — בחור — ומח מהם יהיו אם המני
אובשים בארצותיהם בחיל ומקום בנותי. בכת'
זוהוה. בבערות במחלות אך שם
המקסימים הערבים ייהסכו בלמדות ולמש'
העיים, יחסים כלליים, ויחלשו קמעה-קמ'
ה. בכות חסום על משיך של אירוסה ומ'
אלא — גם על הליכותיה המדיניות ?

**פינלאנד וואס איז צו איראק
איראק**

קשה להניח שכן יהיה! אמנם
אדאמי, לעיתים מזלות, "שיטה" כלשהי
סידורו, תציע נוספה, חסותם בניתוח
הקונסטרוקציות, אולם בדרך-כלל הפרסום
התחתית-הן הערכים המוטבאים, הידיע
ממחיתם הדרושים ליצור כלכלה עפולה
אכן, שפרולטריון חיצוני! ולא, קאפיטל
ידידות הסכנה את האחרת, אריאופת
מפגשים, במחנות, בעייתיות בחולות
התבורת, חשול שרף למחנות-האספי-
אוסיה ש בריית-הנצוצות, ולא דוקא לש
יכונם צבאי יביר, חל לא עלידי, צוא
המחנות! יציעה ביר, הפרולטריון השני
הקומוניסטי-מקסי, אלא עידי-
לעצם לש ניסיוניות-מקסי, וסמ
לנלוגר, אירוסה המעברית חוכל להצטייח
לחיות לא אורחות-רעבים כהוליסטית,
הפסות לעיגולת-הספיות, מחוזהבת-הש
איות - כרי שלא להניח את השכן הענק
החיצוני מן הקרקעלי, לא להוציא, למשל, את
השולחית, לא להעניק פסלס בנדון
בדיונן דוידהיל, לא לפרסם מאכרים
החקרים על דיכוי הדיווית-השטירוח
ההיצוצות, ובאדון גיסא - לקבל ב
ברית-שיתוף מלחלת של, גרזון טובי
מוטקסבט: מומחים, יועצים, מה לא, כן
שחבם צביונו העצמאי של המכרס האירוני,
שדרתו ייכבר, וקיעתו - כנצות
תחבור, כציביליזציה - כינס לתי-
גנה.

קראת מישטר
הוטוריטארי באמריקה?

[illegible]

סייג ימאני : זחב - תמורת
"זחב שחור"

[illegible][illegible]

האח ג'ורג' מנור
צילמה ריבה סגל

אין לך דבר חמלה את מלחמת המעמדות
כמו הטרמפיסט. לא חשוב אם אתה פרוליטאר
אמיתי ודלפון של ממש או שרק במקרה
בשל צו-מילואים או מכונת במוסד, אתה
עומד בצד הכביש, מושיט ידך כאונו קבוצה
ומחכה לחסד. כאשר המכונת קרבה, אתה מנסה
לראות מרחוק, כגוש מקצועי, האם יש בה
מקום, שביב תקווה מחבבה כרמור (נחור)
כאשר המכונת הקרבה דומה לו של יידיך
בעל המורד, שבעה צבע חרדל צרפתי.
כאשר היא אינה עוצרת - אכזבה, תיכונל ורגשי

שנא לכל בעלי חרב, לכל אלה שטוב להם
בעולם וחלקם שפר עליהם והם טפונים להם
מאחורי ההנה, ויחיה זה אפילו הנה של, טרנסה"
מורל 1950

זה שחלף הוא זוג צעיר. אפשר עוד לחבין אותם
שלא רצו "פרימוס", וזה, נוסע לו לבדו,
אפילו לא הביט. ביד הכל איזה מדרוך חקלאי
או משנה כזה, וכבר לא נאח לו.
אתה עומד בצד הכביש, המכונת לא נעצרה,
ורגש בוש חרף תוקף אותך. חוששת יד של
מבקש חסד ולא נענית.
כל הרגשות האלה עדיין שמורים בלגי, אף
שמוה שנים אחדות חועיד לי האל
(ברוך הוא, ממציא מנוע-חשיפה-חפנימית, בורא
הדיוק, יוצר צמיג ודרייבאפט.) לחיממא
לרוב מעבר מזה של המיתר, במקום בו בעלי
מכונות עומדים, או נכון יותר, ושבבים,
ומביטים על העולם דרך השמשה והראי, אישי
תעורר מיקספ האם אחיה מסוגל עדיין
(ושמא אני מגלה בה סודות מחדד המערכת)
לחוש כל זאת, ללא חידוש-רשינוי כטרמפיסט
מעשי, חירג, אני זוכר, אני זוכר
בכל זאת, ללא נסיונים מעשיים בסוציולוגיה אי-
אפשר לכתוב בימינו מוצאי הסטטיסטיקה
ומשאל-ידע-חאיש ברחוב

כתבה ראוייה לשמה. התחלתי, אפוא, לראיין
טרמפיסטים ולשאל מדגם-מקרי-לחלטי-ומייצג
את אוכלוסיית הטרמפיאדות לחוויותיהם,
טרונותיהם ומשאלותיהם.
מחקר-וואט זה עצמו גרם לשיפור, "מאן חלקיחה"
שלי וגם בזה יש ברכה כשלעצמו, עלי
לחציר, אולי, שאני, ככל הנחשבים ברכ, חקיקון
הארגון, נידון לניסורי מצפון תכונים בשל
גזירה שיצאה מלפני מומחי התחבורה
בבית שברחובו של ליאונרדו חזקו לטוב, שוודאי
יש לכך נימוקים משכנעים. לרכוש רק מכונות
בעלות שתי דלתות, דלת בכל צד.
זו המצאה אנו-טרמפיסטית מובהקת. כי כל נוסע
נוסף לזה חושב ליד חנות מצריח המורונים
לוגיסטיים, ולא כל כך לוגיסטי, של חושב במקום
הכבוד, כל עזירה, כניסה ויציאה מצריכה
לחקים אותו ממקומו, כאשר נוסע זה הוא, למשל
דודית, שהגיעה לשיבת טובה, חרי לא תוכל
לחקימה בכל. חנות טרמפיסט, ואז עליך לעשות
חשבונות שקצין תובלח בדרגת סא"ל
לא היה בוש בהם, את מי לחושיל במסא
האחרון עמוק בצד ימין, מי הוא המבקש לצאת
אחרון, ומל תכבד במושב הסמוך לו כי הוא
חשני, במור לחגיע למחוז חפצו וכו'.
לאחר דירסיה ארוכה זו הבה נחזור אל המשאל
שלנו, לתמונה התברר לי הבה נחזור אל המשאל
טרמפיסטים, תלונות על חלחלים, פה ושם יש
סיפורי אומנים, על עמידה ממושכת בגיליות
כאשר אין איש עוצר (ונשאל אחד, אף סיפור, כי

או שהוא פשוט מניף את שתי ידי לחדדים
כמודיע, "מאטער" לא יכולו! - ועובד לשניה
את החנה בניגוד לחוקי התעבורה, אבל
הוא עושה כך כדי לשמור על חוקי האנושיות,
לחודיע לטרמפיסט, "ראיתי אותך, אתה קיים,
רצוני טוב, אבל כוחות עליונים שאינם
בשליטתי מונעים ממני לעשות כך חסד זה."
- וכל זאת כדי לרכך את האכזבה, לשכך את
הזעם, למיט ולחרגע.

בניגוד למקובל על רבים, הישראלי המבקש
טרמפ הוא מנומס עד מאוד. והדבר נכון
ביתוד בדור הצעיר דווקא. רוב החיילים
שאני לוקח בצדי הכביש מברכים אותי בבוקר
טוב או רע טוב (לפי המקרה), מבקשים רשות
אם רצונם לעשן, ומודים מעט ומעמיים
לאחר שיצאו מן הרכב. לא במקרה אמרתי
לצידו הכביש, כי חוק קבעתי לעצמי שלא
לעצור למי שניצב מטר בתוך המסלול, ועל
מנת לא לפגוע בו עליון לחסות את החנה
שמאלה. מי שרצוה להתאבד - יעשה זאת,
מחליח מכבודו, שלא בעזרתי.
הטרמפ מפתח לא רק את הפנטזימה אלא
גם דיפלומאטיה, חקשורה בחבעה שבעל-פה.
השאלה הגורלית לטרמפיסט היא כיצד
לחודיע לנהג את ידע נסיעתו. אם תאמר
שמטרתך רחוקה רק מהלך דקות אחדות
ממקום עומדך, יש סכנה שהנהג יגיד שהוא
נוסע לכיוון אחר כדי לחימגע מלעצור
שוב כעבור קילומטרים אחדים. לכן
התשובה דיפלומאטית היא, בכיוון תל-אביב
או "דרומה" או משוה בלתי מחייב כזה.
שניא דיפלומאטית המורה היא לשאול
את הנהג, "לאן אתה נוסע?" מיד מתעוררת
בו חסלירה מן החקירה והדרישה, החשש
מפלישת זרים לתחום הפרט, ואתה עלול
למצוא את עצמך נענה בלשון בוטה - "מה
זו עניינך?", או, כמובן, התחלה לא טובה
למשא-ומתן עדין. נראה שבעניין זה טובה
מסקנתו של יחידיו מסיפורו של שלום-
עליכם, שנסע לרשום את בנו לעבודת חצאב,
או כפי שביטא זאת הקצאר ביסמרי:
"לעיתים האמת היא חשק חטוב ביותר".
אין ברירה אלא פשוט לחגיר, "אני
מבקש לנסוע ל...". או "עלי לחגיע ל...".
ולחניה לנהג להגיב כדרכו. חרי טביר
שאם כבר נעצר, אין הוא מתכוון פשוט
לנסוע הלחה ריק מנוסעים.
כפי שקבע המצביא קלאוזיץ, "המלחמה
אינה אלא המשכה של דיפלומאטיה
באמצעים אחרים" (ולעצרי לקחי מורח
תוביכו חמסכן שלנו מוריס שאצלנו
דיפלומאטיה אינה אלא חמש המלחמה
באמצעים אחרים...). כך יש שיטות אלימות
במשיכת-טרמפיסטים. למשל תלמידי "תיכון
חוש", בית-ספר מפורסם ממנו יצאו מיטב
האנשים המתקדמים בארצנו, השוכן כבוד
על כביש חיפה-תל-אביב סמוך לצומת
החוב פנקס, למדו לנצל את האור האדום
את המכונות מכל עבריה, כשחשמשות
מלאות פנים ושיער שומע, וללא חרבה מילים
מתחרות חלחלות והמכונות מתמלאות בגי
תשורות עליונים ש"כבשו" את רכבך
במתקפה כללית, רב כיוונית, תכליתית מאוד.

ל"טרמפיאדה" של מפתח חכבוש המחיר
חדר-חיפה נערך בגוכחותנו סימפוזיון

וואט בבעית ההסעות. משתתפי הדיון התחלפו
במחירות רבה מן המקובלת בדיונים
מפלתיים בישראל, כי מכל קבוצת מכוניות
שהצטברו ליד הרמור, ובה כ-8-10 מכוניות,
3-2 אכן עצרו שנית ליד חסוכה המיועדת
לטרמפיסטים, ודיללו את שורות המהכים
המתוככים.
א ר י ה, איש מילואים בגיל חביונים,
הציע שבכל תחנת טרמפיסטים תחיה תיבה
ובה שלטים מודפסים עם כיווני נסיעה,
בהם יוכלו המהכים להצטייד. חייל מחיל
האוויר טען שהוא אינו מאמין בכך.
"אתה מכיר את הישראליים, יקרעו את
חקרטון, תוך שניות לא יישאר
אפילו שלט אחד במקום."
שריונאי אחד טען שהוא מעדיף, "טרמפ אווירי",
לדבריו, יותר קל לטוט בטרמפ מסיני תל-אביב
מאשר לחגיע אחר כך 10 ק"מ הביתה".
בזה אין חידוש. חדבר נכון גם לגבי טיסות
בין יבשתיות.

מצב מבין נוצר כאשר אתה נוסע בטרמפ
ופתאום - תקר בגלגל או סתם קלקול. האם יבגדו
הטרמפיסטים בנהגם, ויעזבוהו נזר נואשות
מבגרב קטן במנוע חשוק? האם יעזרו לו לחלליך
גלגל או ינסו בינתיים, "לצוד" מכונית אחרת?
הנהג עצמו, גם לו רגשי אמתה, בקיצור, מצב
עדין, חדרוש פתרונו פסיכולוגיים שקולים
(וגם קצת ידע מכונאי לא מוזק במקרים כאלה,
כמובן).

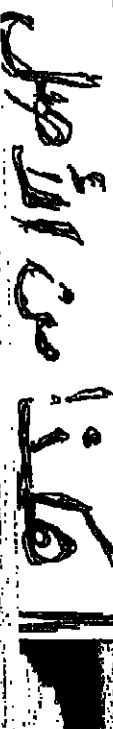
לא אוכל לסיים מבלי לספר שני סיפורים. הטרמפ
חגרוע שבחיי, שאני זוכרו אפילו עכשיו.
לאחר כמעט שלושים שנה, היה לי בימי מלחמת
העולם השניה, המכוניות בכביש היו מעטות.

אוטובוס הביתה, לקיבוץ, היה אמור לעבור
רק בעוד כשלוש שעות. מיואש ישבתי על
אבן-קילומטר. מבלי שעצרתיו, עמד למעל ליד
מכשך דרכים, מאותו טיפוס ישן שלו גלגל
מתכת כבד מלפני, המונחה בעזרת שתי שרשראות
המזכירות עוגן אניה. נהג המכשך הציע לי
"טרמפ". מעולם לא נסעתי על מכשך. ואיזה ילד
אינו חולם על מסע במכשך או קטר רכבת?
ישבתי באותו מקום כבר כשעה וטבלנותי (שאינה
רבה בכל מצב) עמדה למקוע סופית. החצעה
חיתה אדיבה. עליתי, ובמשך שלוש שעות וחלוני,
מטלטלים על חלקי חסר הקפיצים, במהירות של
צב זקן וחולוני, לכיוון ביתי. על מני חלפו מכוניות
ואומנועים. אחדים הביטו בנו, הבינו את המצב
וצחקו לי. התעלמתי מהם באומץ סטואי.
כאשר ירדתי לבסוף בפתח הקיבוץ חלף על מני
האוטובוס שהגיע בינתיים אף הוא.
משעה מביש אחר קרה לי באותו מקום
גיאוגרפי ממש. היה עלי לנסוע למקום סמוך
לכיתתי, חלפתי על מני קיבוץ כשצד הדרך
עודה ברחב ותיקה ונכדה. הם נפגשו לי לשלום,
או כך על כל מניס חייתי טבור ואני נפגשתי
להם בעליות בתשובה. נסעתי הלחה ורק כאשר
הגעתי לנקום חפצי נזכרתי לפתע שבתה של
אותה חברה יושבת בקיבוץ אליו נסעתי, ודאי
רצתה הסבתא להגיע עם נכדה אל הבת! אבל
היה מאוחר מדי לתקן את המעוות. כאשר חזרתי,
ניסיתי להסביר את העניין, להתנצל, "לא חשוב",
אמרה אותה חברה, "חיייתי כל כך מחתעת
שאפילו לא כעסתי".

אני מניח שלכל אחד סיפורי-טרמפיסטים משלו,
מי כטרמפיסט פאטיבי חאוחו כהנה, מי כאקטיבי,
המבקש חסד-של-חסעה, על כן לא נשאר לי
אלא לאחל לכולם - שיקח אותך הטרמפ!

ידי
המלך

שש שנות חדין

מאת בוקו אדו

הכנת המלך

אמונה עיוורת
שעיניה עצומות

„הישועה הגדולה“
של הימין

אילו רק נתנו
ל"אריק"

**אותה האדרת
בשינוי הגברת**

עוד ע
של הד

מאת פ. סבר

שיבוש וסיפור בצידו

[illegible]

**תסכיית קיבושי
ברדיו ברלין**

[illegible]

הכתובה משכה אותי תמיד, אבל חיו לי בעיות שפתח.
ראי דווקא העיסוק ברדיו ובחומר של סופרים אחרים
זר לי למצוא את שפתי שלי בכתובה דראמאטית! —
וסיף ארנון, לו תכניות בעיקר בשטח חתיבה.

אוסטרליה היא יבשת עצומת ממדים, המובילת מרגשי חירותות תרבותיים, לא מעטים האמורים בעלי השם בעולם ומצאם מובהק ביצירת רחוקה, אבל רובם עשו את דבר ולאכתם באירופה ואמריקה.

ג'י. ס' י. נזון לא מכבד בית' אופורו הכולל אולמות קולנועיים, תיאטרון ומחול, קולנוע ופולחנות תרבותיות, מרכז שמדור ויכוניו רבים את בשל צורתו הארכיטקטורית והתיאטרלית והן בשל הסטוס הנכבד מאוד ששללת יתן.

18

כמו עכברים מתוך חורים, מתחילים האנשים לצאת שוב בערבים. תחבורה ציבורית אמנם אין עדיין, בשעות מאוחרות, אך רבים הם המסתדרים בכוחות עצמם.

[illegible]

עבר, וזו כנראה תבונה של טאיי בדינטי חממה,
לחזות את חקל — פכלי, להורידו, עצמו מן הדמם
והמקלותאמנותיות ומשפלות — חיה מורכב על טוהר
הטובו, וכולל לשפת עוה, להגיד ראשן לפי קצב
העצומותיו הידועות כל-כן, להחזיק בטוב.
טובו כש שפאר לחוש רב במשפח עם וידן ידן נשן,
כח סלון, עמיו מדיד נעים לחושש לחמשיך
לחיה חיה ברוך במקום רב נשקה,
ס א חיה אז איה שטח.

הקלו זה מה שדרשו לנו בימים אלה יותר מבכל
ימים האחרים. התחיתו **הקוריולי**, סימפוזיית מסי',
הקונצרט לכינור ברת **המאורי**, חייו את חתונתם.
שילחו לנו אם נסיים בפראות.

גבול אלה כמו מנעם לשים כה מתאימה לחודשנות זו,
די שקשה להתאמץ מלאמז: **גנזה** האמנות לא ישרה/

שחוזר, בן המאה ה-18 ואילך, הוא בטחובן חשוב של חיום.
של תמיד. עימו אפשר לזרום הלאה הלאה.
שקוע בכסא הנזה ולשעה אחת לצאת מן העולם
והחפץ לחזקו נחשפנו כולנו בחודשים האחרונים.

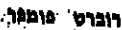
[illegible]

צומצמו להקטן. לפני כן לימדה לרד בקונטיקט קולג', דוע כמרכו בו נערכים מדי קיץ כינוסים חשובים של כל יוצמי במחול המודרני באמריקה. כעת היא מלמדת באול"ש של "ביתר". בקיץ האחרון הכינה מחול משלה, שנושא נעמפות, עט הלהקה הבין-קביצית, עבודה שפרס נסתייחה של המלחמה שפרצה.

[illegible]

לכנסת, ובעקבותיהם יצאנו לסיור ברחבי הארץ. בלילה הראשון, ביום חמישי, חתמו את המסיבה חברים של "החברים של אוריאל" ו"החברים של יאיר", שני קבוצות של ילדים חסרי בית. הם חתמו את המסיבה בשיר שכתבו יחד, שבו נאמר: "אנחנו חסרי בית, אנחנו חסרי בית, אנחנו חסרי בית, אנחנו חסרי בית".

הנה שני רקדנים צעירים שיש לקוות שלא ישארו „אל”
 ים” בחור הלחשה.

קור, כלומר, תחזרת המצב לקדמותו, ביטול ראשי הנשיא, דבר אחד חשוב לנו בייחוד: במידה שייחוצר ראש גשר מוצרי, כלומר ראש שווייט, בשטח חסון בידור, זה ייראה בעיני אנשינו, במיוחד בעיני האמנים הצעירים שלנו, כדורש שנצטרך לקחת אותו בחשבון, והוא יספיע על הסיקולים הדיפלומטיים שלנו ועל האוטנסיוניזם של המאמצים שלנו להחזיר את המצב לקדמותו. לא ברחנו לנו שכולל להשקיע את שני ראשי גשר בעיני הקומפוט האלה במצב של סטאטוס קוו חדש. אי לוחמה תוכל לתיווצר רק במצב של תחזרת המצב לקדמותו. אזיל זה לא יתחל על וברור שצטרף להאבק בעצמנו כפי שאמרתי, דווקא בגלל התיווצרות של מצב חמור אם נצטרך לעשות דברים שאולי יאבדו לנו קצת את המימד של בעלי שירותים טובים, של מחנכים, יחידיו ואנחנו אולי למצב קצת אף סימפטם של סטט 1967, כן נאנשינו כשישתי פעולה, אבל לא תהיה בידור. באמרי שאנחנו צריכים לא לתמוך על הישרדות תחת אש, להכוננו על דווקא לתלמים בשטח או מריונים, הכוונה היא לסוג תחנות האמנות שדובר עליה בשנים עברו, סגירת בריס וזה לא בא בחשבון היום מבחינתנו, ייתכן שהוא יכול להיות אקסטיבי, אנתול או יכולים להיות צמחנות.

אלי מיינגרש : ביררו את האפשרויות הצבאיות השונות כפי שהן נראות. ראינו באופן די ברור שמחר תורו למישהו המידיני, וכל מי שהוא לא שהמציאות המדינית היא איננה מאפשרת לפתח תוכנית ארוכה גדולה ואיננה מאפשרת להפעיל כוחות העוצמה את הכוחות הפלמתיים. נשאלת, איפוא, השאלה מדוע בכלל ללכת למלחמה, ולא להשיקשק או כל האמצעים והאמצעים במישרי המדיני ולגלות נכונות וגמישות יתר במשא ומתן, מבחינה זאת אני חושב שהמסחור כללני.

י' טעל דער	17.00
הערץ והחשלה	17.00
מירדאס העסל	17.00
17.12 יום ב'	
08.15 אנגליה ד'	
09.05 באשעפערד ר'	
מירדאס	
09.25 ספער/ליטקא	
ר' דוד האמאן	
10.00 בילדונג פ'	
מאכרין פארלד ליטק'	
העסל אקאדעמי	
10.30 אנגליה ז'	
11.05 יעקב וואסל ד'	
י' מילר	
11.25 באשעפערד ז'	
הערץ פארשקלעס ז'	
עסל	
12.00 בילדונג י'	
עסל והחשלה אקאדעמי	
12.29 ספער/ליטקא ז'	
מירדאס העסל	
13.00 בילדונג ז'	
אקאדעמי פארשקלעס ז'	
הס	
13.30 ספער ז'	
הערץ	
13.40 ספער/ליטקא ז'	
הערץ	
14.00 הערץ והחשלה ז'	
בילדונג העסל	
14.00 אנגליה א'	
14.30 מירדאס ז'	
14.50 ספער ז'	
15.00 ספער ז'	
15.30 יעקב וואסל ז'	
מירדאס העסל	
16.00 ספער ז'	
הערץ והחשלה ז'	
16.30 ספער ז'	
הערץ והחשלה ז'	
17.00 ספער ז'	
הערץ והחשלה ז'	
17.12 יום ב'	
08.15 אנגליה ד'	
09.05 באשעפערד ר'	
מירדאס	
09.25 ספער/ליטקא	
ר' דוד האמאן	
10.00 בילדונג פ'	
מאכרין פארלד ליטק'	
העסל אקאדעמי	
10.30 אנגליה ז'	
11.05 יעקב וואסל ד'	
י' מילר	
11.25 באשעפערד ז'	
הערץ פארשקלעס ז'	
עסל	
12.00 בילדונג י'	
עסל והחשלה אקאדעמי	
12.29 ספער/ליטקא ז'	
מירדאס העסל	
13.00 בילדונג ז'	
אקאדעמי פארשקלעס ז'	
הס	
13.30 ספער ז'	
הערץ	
13.40 ספער/ליטקא ז'	
הערץ	
14.00 הערץ והחשלה ז'	
בילדונג העסל	
14.00 אנגליה א'	
14.30 מירדאס ז'	
14.50 ספער ז'	
15.00 ספער ז'	
15.30 יעקב וואסל ז'	
מירדאס העסל	
16.00 ספער ז'	
הערץ והחשלה ז'	
16.30 ספער ז'	
הערץ והחשלה ז'	
17.00 ספער ז'	
הערץ והחשלה ז'	